Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-1002/2015 }
B8-1012/2015 }
B8-1013/2015 }
B8-1015/2015 }
B8-1017/2015 }
B8-1018/2015 }
B8-1021/2015 } RC1

7.10.2015

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:
ECR (B8-1002/2015)
ALDE (B8-1012/2015)
EFDD (B8-1013/2015)
S&D (B8-1015/2015)
Verts/ALE (B8-1017/2015)
PPE (B8-1018/2015)
GUE/NGL (B8-1021/2015)

w sprawie sytuacji w Tajlandii
(2015/2875(RSP))

Cristian Dan Preda, Jeroen Lenaers, Elmar Brok, Tunne Kelam, David McAllister, Patricija Šulin, Jarosław Wałęsa, Eduard Kukan, Bogdan Brunon Wenta, Csaba Sógor, Lorenzo Cesa, Jiří Pospíšil, Davor Ivo Stier, Stanislav Polčák, Barbara Kudrycka, Tomáš Zdechovský, Therese Comodini Cachia, Giovanni La Via, Monica Macovei, Andrej Plenković, Marijana Petir, József Nagy, Claude Rolin, Ivan Štefanec, Pavel Svoboda, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz,

Jaromír Štětina, Adam Szejnfeld, Ramona Nicole Mănescu, Lara Comi, László Tőkés, Elisabetta Gardini, Thomas Mann, Roberta Metsola, Barbara Matera, Francisco José Millán Mon, Dubravka Šuica, Ivana Maletić
w imieniu grupy PPE
Josef Weidenholzer, Eric Andrieu, Nikos Androulakis, Maria Arena, Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Victor Boştinaru, Paul Brannen, Nicola Caputo, Andi Cristea, Miriam Dalli, Viorica Dăncilă, Isabella De Monte, Anneliese Dodds, Jonás Fernández, Monika Flašíková Beňová, Doru-Claudian Frunzulică, Eider Gardiazabal Rubial, Enrico Gasbarra, Elena Gentile, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Ana Gomes, Maria Grapini, Theresa Griffin, Enrique Guerrero Salom, Richard Howitt, Cătălin Sorin Ivan, Liisa Jaakonsaari, Afzal Khan, Jude Kirton-Darling, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Javi López, Juan Fernando López Aguilar, Krystyna Łybacka, Andrejs Mamikins, David Martin, Marlene Mizzi, Alessia Maria Mosca, Victor Negrescu, Momchil Nekov, Norbert Neuser, Péter Niedermüller, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Vincent Peillon, Tonino Picula, Miroslav Poche, Liliana Rodrigues, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Siôn Simon, Tibor Szanyi, Marc Tarabella, Elena Valenciano, Julie Ward, Glenis Willmott, Flavio Zanonato, Damiano Zoffoli
w imieniu grupy S&D
Mark Demesmaeker, Charles Tannock, Ryszard Czarnecki, Raffaele Fitto, Angel Dzhambazki
w imieniu grupy ECR
Cecilia Wikström, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Juan Carlos Girauta Vidal, Ilhan Kyuchyuk, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Pavel Telička, Frédérique Ries, Marietje Schaake, Ramon Tremosa i Balcells, Ivo Vajgl, Nathalie Griesbeck, Nedzhmi Ali, Philippe De Backer, Marielle de Sarnez, Gérard Deprez, Fredrick Federley, Ivan Jakovčić, Alexander Graf Lambsdorff, Louis Michel, Javier Nart, Jozo Radoš, Hilde Vautmans, Marian Harkin, Valentinas Mazuronis
w imieniu grupy ALDE
Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Younous Omarjee, Barbara Spinelli, Stelios Kouloglou, Kostas Chrysogonos, Dimitrios Papadimoulis, Lola Sánchez
w imieniu grupy politycznej GUE/NGL
Heidi Hautala, Barbara Lochbihler, Davor Škrlec, Bronis Ropė
w imieniu grupy Verte/ALE
Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo, Marco Zanni
w imieniu grupy EFDD

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Tajlandii (2015/2875(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Tajlandii, w szczególności z dnia 20 maja 2010 r.[1], 6 lutego 2014 r.[2] i 21 maja 2015 r.[3],

– uwzględniając oświadczenie rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini z dnia 2 kwietnia 2015 r. w sprawie rozwoju wydarzeń w Tajlandii,

– uwzględniając oświadczenia delegatury UE w porozumieniu z szefami misji UE w Tajlandii z dnia 14 listopada 2014 r., 30 czerwca 2015 r. i 24 września 2015 r.,

– uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Tajlandii z dnia 23 czerwca 2014 r.,

– uwzględniając odpowiedź ówczesnej wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton z dnia 15 maja 2013 r. udzieloną w imieniu Komisji w sprawie sytuacji Andy'ego Halla,

– uwzględniając komunikat prasowy opublikowany w dniu 1 kwietnia 2015 r. przez specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. promocji oraz ochrony prawa do wolności wyrażania opinii oraz wolności wypowiedzi,

– uwzględniając powszechny okresowy przegląd praw człowieka w Tajlandii przed Radą Praw Człowieka ONZ i wynikające z niego zalecenia, z dnia 5 października 2011 r.,

– uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,

– uwzględniając Deklarację ONZ w sprawie obrońców praw człowieka z 1998 r.,

– uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego stroną jest Tajlandia,

– uwzględniając konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r.,

– uwzględniając deklarację Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej w sprawie praw człowieka,

– uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że w dniu 20 maja 2014 r. wojsko obaliło rząd Tajlandii, po czym

[1] Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 152.
[2] Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0107.
[3] Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0211.

wprowadziło stan wojenny w całym kraju, wymuszając zamknięcie udzielającego pomocy Ośrodka na rzecz Wprowadzania Pokoju i Porządku;

B. mając na uwadze, że siły wojskowe powołały następnie Krajową Radę na rzecz Pokoju i Porządku (NCPO – National Council for Peace and Order), której przywódca, generał Prayuth Chan-ocha, przejął pełnię władzy i ma nieograniczone uprawnienia, aby wydawać rozkazy i wprowadzać reformy konstytucyjne;

C. mając na uwadze, że organy konstytucyjne powołane przez NCPO są kontrolowane przez personel wojskowy, oraz mając na uwadze, że na podstawie sekcji 44 i 47 konstytucji tymczasowej członkowie NCPO posiadają pełny immunitet, obejmujący wszelkie naruszenia i odpowiedzialność za czyny popełnione w trakcie sprawowania urzędu;

D. mając na uwadze, że w dniu 29 sierpnia 2015 r. Komisja Konstytucyjna ukończyła projekt nowej konstytucji, który Narodowa Rada ds. Reform odrzuciła w dniu 6 września 2015 r.; mając na uwadze, że nowa komisja konstytucyjna musi przeredagować konstytucję w ciągu 180 dni oraz że odrzucenie poprzedniego projektu może przedłużyć rządy wojskowych w kraju;

E. mając na uwadze, że czołowe strony internetowe zajmujące się sytuacją polityczną i prawami człowieka w Tajlandii zostały przez NCPO oskarżone o stwarzanie zagrożenia dla bezpieczeństwa narodowego na mocy sekcji 44 konstytucji tymczasowej, oraz mając na uwadze, że kanały telewizyjne i lokalne stacje radiowe związane z jakimikolwiek krajowymi siłami politycznymi podlegają surowej cenzurze;

F. mając na uwadze, że niedawno przyjęta ustawa o zgromadzeniach publicznych, która weszła w życie 14 sierpnia 2015 r., poważnie ogranicza wolność zgromadzeń i nakłada surowe kary, sięgające 10 lat więzienia, za przestępstwa takie jak zakłócanie porządku publicznego;

G. mając na uwadze, że personel wojskowy jest wyznaczany do pełnienia funkcji „urzędników pilnujących porządku publicznego”, którzy mogą dokonywać arbitralnych aresztowań, prowadzić dochodzenia i dokonywać rewizji bez nakazu sądowego;

H. mając na uwadze, że uczestnicy pokojowych demonstracji byli wielokrotnie oskarżani o podburzanie i łamanie prawa, oraz mając na uwadze, że 14 działaczy z Ruchu Neodemokratycznego (NDM) zostało aresztowanych;

I. mając na uwadze, że kara śmierci nadal jest stosowana w Tajlandii, oraz mając na uwadze, że nowe prawodawstwo zwiększyło liczbę okoliczności, w jakich można ją wymierzyć;

J. mając na uwadze, że od zamachu stanu gwałtownie wzrosła liczba uwięzień na podstawie przepisów o obrazie majestatu;

K. mając na uwadze, że Krajowej Komisji Praw Człowieka odmówiono dostępu do torturowanych lub maltretowanych osób przetrzymywanych stale w areszcie pod władzą

sądów wojskowych bez przedstawienia im zarzutów lub bez procesu;

L. mając na uwadze, że od zamachu stanu pogorszeniu uległa sytuacja aktywistów z lokalnych społeczności i broniących prawa do ziemi;

M. mając na uwadze, że Tajlandia nie jest sygnatariuszem Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. ani dołączonego do niej Protokołu z 1967 r. oraz nie ma formalnych krajowych ram dotyczących azylu; mając na uwadze, że tajskie władze nadal odsyłają uchodźców i osoby ubiegające się o azyl do krajów, gdzie mogą im grozić prześladowania;

N. mając na uwadze, że Tajlandia jest zobowiązana międzynarodowymi traktatami, których jest stroną, do prowadzenia dochodzeń w sprawie tortur, śmierci w więzieniu i innych zarzutów dotyczących poważnych naruszeń praw człowieka, a także do ich odpowiedniego ścigania;

O. mając na uwadze, że oddalono sprawę karną z tytułu oskarżenia o zniesławienie wytoczoną obrońcy praw pracowniczych i obywatelowi UE Andy'emu Hallowi, ale wciąż stawiane są mu zarzuty o cyberprzestępczość i zniesławienie oraz dwie sprawy cywilne o zniesławienie, które mogą zakończyć się siedmioletnim wyrokiem więzienia i grzywną w wysokości wielu milionów dolarów; A. Hall był współautorem sprawozdania organizacji Finnwatch, które nagłaśniało łamanie praw pracowniczych przez tajskiego hurtownika ananasów, mimo że fakt łamania przez firmę praw pracowniczych został potwierdzony przez tajskie Ministerstwo Pracy i przez pracownika firmy w trakcie wcześniejszych rozpraw; mając na uwadze, że rozprawa odbędzie się w dniu 19 października 2015 r.;

P. mając na uwadze, że choć Tajlandia ratyfikowała konwencję nr 29 Międzynarodowej Organizacji Pracy, pracownicy migrujący nie są odpowiednio chronieni; mając na uwadze, że handel pracownikami jest poważnym problemem; mając na uwadze, że szczególnie niepokojąca jest sytuacja w sektorze rybołówstwa;

Q. mając na uwadze, że UE zawiesiła zaledwie rozpoczęte negocjacje z Tajlandią w sprawie dwustronnej umowy o wolnym handlu, które zainicjowano w 2013 r., oraz mając na uwadze, że odmawia podpisania gotowej od listopada 2013 r. umowy o partnerstwie i współpracy do czasu przejęcia władzy przez demokratyczny rząd; mając na uwadze, że UE zajmuje trzecie miejsce wśród najważniejszych partnerów handlowych Tajlandii;

1. z zadowoleniem przyjmuje zdecydowane zaangażowanie UE na rzecz ludności Tajlandii, z którą łączą ją silne wieloletnie związki polityczne, gospodarcze i kulturalne; podkreśla, że UE, będąca przyjacielem i partnerem Tajlandii, wielokrotnie wzywała do przywrócenia procesu demokratyzacji;

2. jest jednak głęboko zaniepokojony pogarszaniem się sytuacji w dziedzinie przestrzegania praw człowieka w Tajlandii od czasu nielegalnego zamachu stanu z maja 2014 r.;

3. apeluje do władz Tajlandii o zniesienie represyjnych ograniczeń prawa do wolności i pokojowego wykonywania innych praw człowieka, zwłaszcza tych, które dotyczą

pokojowego uczestnictwa w działalności politycznej;

4. wzywa władze Tajlandii do uchylenia wyroków, wycofania zarzutów i uwolnienia osób prywatnych i operatorów mediów skazanych za pokojowe korzystanie z praw do wolności słowa lub zgromadzeń lub oskarżonych o korzystanie z tych praw; wzywa rząd do niezwłocznego uchylenia sekcji 44 konstytucji tymczasowej związanych z nią przepisów, wykorzystywanych przez organy tajskie jako uzasadnienie ograniczania podstawowych wolności i bezkarnego łamania praw człowieka;

5. apeluje do władz Tajlandii, by pomogły zapobiegać zagrożeniom dla bezpieczeństwa całej ludności i lepiej zajmowały się problemami, które są przedmiotem obaw obywateli obrońców prawa do ziemi;

6. wzywa władze Tajlandii, by jak najszybciej rozpoczęły przekazywanie władzy politycznej z rąk wojska w ręce organów cywilnych; przyjmuje do wiadomości jasny plan zorganizowania wolnych i uczciwych wyborów oraz wzywa do przestrzegania ich harmonogramu;

7. zachęca do przekazania sądom cywilnym wszystkich przyznanych obecnie sądom wojskowym uprawnień do sądzenia cywilów, do zaprzestania arbitralnych zatrzymań na podstawie przepisów o stanie wojennym oraz do wprowadzenia środków ograniczających, a nie rozszerzających uprawnienia wojska do zatrzymywania cywilów;

8. zachęca władze do ponownej analizy przepisów o obrazie majestatu, by zapobiec karaniu za pokojowe korzystanie ze swobody wypowiedzi w sprawach politycznych, a także do zawieszenia nasilonego stosowania tych przepisów w sprawach niepowiązanych;

9. apeluje o przestrzeganie i ochronę prawa do bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa obrońców praw człowieka, oraz o przeprowadzenie niezwłocznego, skutecznego i niezależnego dochodzenia we wszystkich przypadkach łamania praw obrońców praw człowieka;

10. odnotowuje powołanie przez rząd Tajlandii nowej komisji konstytucyjnej, mającej jak najszybciej przygotować projekt nowej konstytucji; apeluje, by konstytucja opierała się na zasadach demokratycznych, takich jak równość, wolność, sprawiedliwa reprezentacja, przejrzystość, rozliczalność, prawa człowieka, praworządność i publiczny dostęp do zasobów;

11. wzywa rząd Tajlandii do wypełnienia zobowiązań konstytucyjnych i międzynarodowych dotyczących niezawisłości sądownictwa, prawa do wolności wypowiedzi, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń, a także pluralizmu politycznego, zwłaszcza jeśli chodzi o coraz ostrzejsze przepisy dotyczące „walki ze zniesławianiem”;

12. odnotowuje środki przyjęte przez rząd Tajlandii, by zastosować się do minimalnych norm dotyczących zwalczania handlu ludźmi i położyć kres endemicznemu współczesnemu niewolnictwu w łańcuchu dostaw w tajskim sektorze rybołówstwa; zachęca rząd do wdrożenia tych środków w trybie pilnym i do zdwojenia wysiłków w tej dziedzinie;

13. apeluje do Tajlandii o podpisanie i ratyfikowanie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. lub dołączonego do niej protokołu z 1967 r.;

14. apeluje do Tajlandii o podjęcie konkretnych działań zmierzających do zniesienia kary śmierci;

15. z ogromnym zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie tajskiej ustawy o równouprawnieniu płci, która daje widoki na większą otwartość w traktowaniu w tajskim prawie osób homoseksualnych, biseksualnych i transseksualnych (LGBT);

16. z zadowoleniem przyjmuje decyzję o oddaleniu sprawy karnej z tytułu oskarżenia o zniesławienie wytoczonej Andy'emu Hallowi oraz jego późniejsze zwolnienie; wzywa do oddalenia również spraw wszczętych przeciwko niemu przed sądem karnym w Południowym Bangkoku pod zarzutem cyberprzestępczości i zniesławienia, ponieważ jego działania jako obrońcy praw człowieka miały na celu przedstawienie władzom problemu handlu ludźmi i poprawę sytuacji prawnej pracowników migrujących w Tajlandii, co potwierdza jego prawo do poszukiwania informacji i występowania w obronie ofiar bez obaw, że będzie za to represjonowany; w odniesieniu do cywilnych spraw o zniesławienie wyraża zaniepokojenie, że proces może nie być w pełni bezstronny, ponieważ otrzymano doniesienia o powiązaniach własnościowych między skarżącym przedsiębiorstwem a wysokiej rangi tajskimi politykami; wzywa delegaturę UE, by dalej uważnie śledziła sytuację prawną Andy'ego Halla i by jej przedstawiciele byli obecni na rozprawie;

17. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w dniu 1 września 2015 r. sąd okręgowy w Phuket uniewinnił dziennikarzy Chutimę „Oi" Sidasathiana i Alana Morisona;

18. apeluje do społeczności międzynarodowej, w szczególności do UE, by zrobiła, co w jej mocy, w walce z handlem ludźmi, niewolniczą pracą i przymusową migracją, opowiadając się za międzynarodową współpracą przy monitorowaniu łamania praw człowieka w dziedzinie pracy i w zapobieganiu takim przypadkom;

19. zachęca UE i rząd Tajlandii do nawiązania konstruktywnego dialogu w sprawach dotyczących ochrony praw człowieka i procesów demokratyzacji w Tajlandii i w regionie; ponownie wyraża poparcie dla procesu demokratyzacji w Tajlandii;

20. popiera Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) w utrzymywaniu presji gospodarczej i polityczne w celu zapewnienia przywrócenia w Tajlandii demokratycznych rządów; w związku z tym przypomina rządowi Tajlandii, że nie należy oczekiwać żadnych postępów w sprawie umowy o wolnym handlu oraz umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Tajlandią, dopóki władzę sprawuje junta wojskowa;

21. z zadowoleniem przyjmuje nową rolę Tajlandii jako państwa-koordynatora stosunków między ASEAN a UE w latach 2015–2018; wskazuje na wzajemne korzyści, jakie ASEAN i UE mogą wyciągnąć ze współpracy;

22. wzywa ESDZ i delegaturę UE, a także delegatury państw członkowskich do stosowania wszelkich dostępnych narzędzi mogących zapewnić przestrzeganie praw człowieka i zasad praworządności w Tajlandii, zwłaszcza dzięki kontynuowaniu obserwacji dochodzeń i procesów przeciwko przywódcom opozycji;

23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, rządowi i parlamentowi Tajlandii, parlamentom i rządom państw członkowskich, Wysokiemu Komisarzowi Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka oraz rządom państw należących do Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej.